

Hoofdstuk 4: Is dit alles?

Dag na dag verstreek.

De drie beukennootjes lagen nog steeds op dezelfde plek.

Ze deden braaf hun best om een beukennootje te zijn.

Toen vroeg Kenn ineens: "Wat vinden jullie van het beukennootjes leven?"

Beu zuchtte alleen maar.

Beu verveelde zich altijd best snel.

Ootje zei: "Het is, wat het is. Of ze moeten ons in het ootje hebben genomen."

Want Ootje geloofde niet altijd alles meteen.

Beu zei: "Ik begin het wel een beetje beu te worden hier. Ik zou wel willen dat er meer te doen is, dan een beukennootje zijn."

Kenn mompelde: "Maar we mogen toch niet zeuren? We hebben alles, wat we nodig hebben.

En we zijn hier zeker niet alleen. Niet dat je er veel aan hebt.

Ze liggen allemaal druk te zijn, maar ze zijn er wel."

Beu zei: "En toch hoop ik dat er meer is."

"Dit kan toch niet alles zijn? En waar komen we eigenlijk vandaan?" vroeg Kenn zich ineens af.

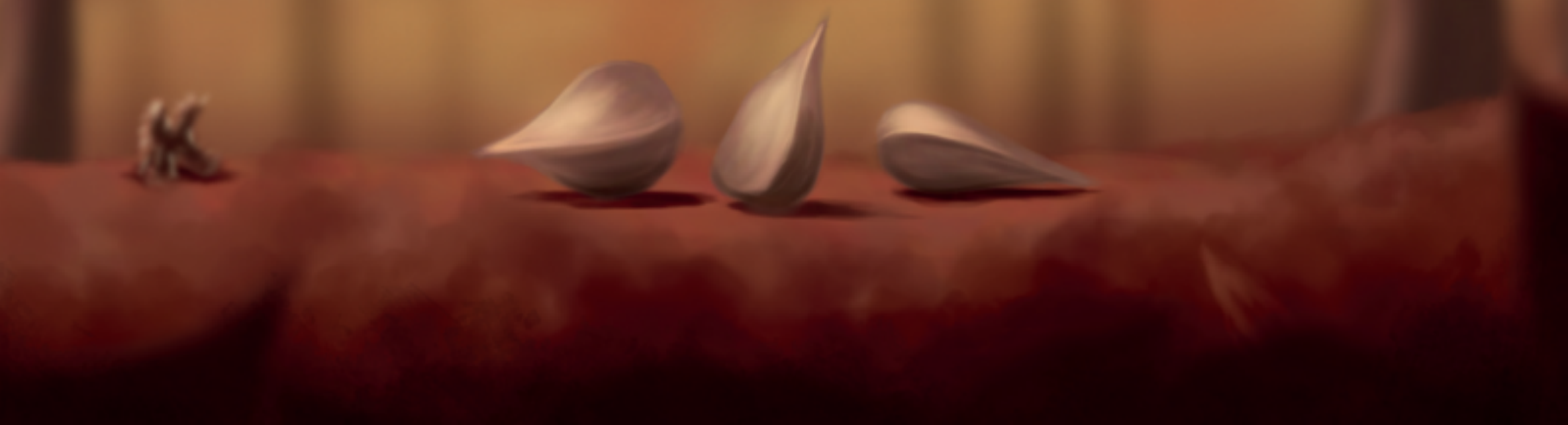
"Uit de nap, dat weten we," zei Beu trots.

Kenn zei: "Ik bedoel; waar komt de nap dan vandaan?"

"Oh, dat is een goeie vraag. Daar heb ik nog nooit aan gedacht," zei Beu.

"Ja, dat is een goeie vraag," zei Ootje.

"Dat kunnen wij gaan uitzoeken," zei Kenn.

Hoofdstuk 5: De stemmen

"Ja, ja, joepie, de stemmen komen er weer aan.

Horen jullie het, de stemmen komen er aan," riep Beu blij.

Eén keer in de zoveel tijd gebeurde het dat er stemmen kwamen.

En dat is een groot feest voor de beukennootjes.

Want verder gebeurt er niet zo veel eigenlijk.

Alle beukennootjes beginnen dan hard te schreeuwen.

Beukennootjes weten niet dat de stemmen hen niet kunnen horen.

Dat komt omdat beukennootjes de stemmen wel kunnen horen.

De beukennootjes schreeuwen dan, omdat ze mee willen met de stemmen.

Want dat is het nut van een beukennootje, denken ze.

